

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de Nicolae Daniliuc,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Nicolae Daniliuc către Președintele Republicii Moldova, Procuratura Republicii Moldova, Curtea de Apel Chișinău, Judecătoria Chișinău cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin infracțiune, compensarea cheltuielilor pentru asistența juridică,

împotriva deciziei din 14 martie 2024 a Curții de Apel Bălți,

*(Dosarul nr. 2ra-767/24
PIGD 2-22152488-01-2ra-24062024)*

Recurs declarat după 01 septembrie 2023. Recursul este vădit neîntemeiat.
Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă.
Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Bălți, sediul Central: jud. S. Chercavii Svetlana
Curtea de Apel Bălți: jud. A. Garbuz, I. Grosu, A. Ciobanu

19 noiembrie 2025
Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Nicolae Daniliuc,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stanilă,

Oxana Parfeni, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. 16 iunie 2023, Nicolae Daniliuc, a depus în instanța de judecată cerere de chemare în judecată către Președintele Republicii Moldova, Procuratura Republicii Moldova, Curtea de Apel Chișinău, Judecătoria Chișinău cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin infracțiune, compensarea cheltuielilor pentru asistența juridică (f. d. 2-13, vol. I).

2. În motivarea cererii Nicolae Daniliuc a menționat că s-a adresat Procurorului General al Republicii Moldova cu o plângere penală prin care a solicitat începerea urmăririi penale în privința unui judecător în temeiul art. 307, 327, 329, 339 din Codul penal.

3. Reclamantul a susținut că la 2 septembrie 2021 a primit o scrisoare prin care a fost înștiințat despre refuz în începerea urmăririi penale. La 13 septembrie 2021 a contestat acțiunile procurorului în ordinea art. 299¹, 299² din Codul de procedură penală.

4. Nicolae Daniliuc a menționat despre contestarea la 27 septembrie 2021 a acțiunilor organului de urmărire penală în ordinea art. 313 din Codul de procedură penală.

5. Reclamantul a comunicat că prin încheierea din 3 decembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana plângerea a fost respinsă ca inadmisibilă.

6. Ulterior, reclamantul a contestat cu recurs încheierea din 3 decembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, însă prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2022 cererea de recurs a fost respinsă ca inadmisibilă.

7. În opinia reclamantului, ar fi o aberație totală ca o încheiere judecătorească asupra refuzului de a dispune începerea urmăririi penale să fie irevocabilă. În așa circumstanțe art. 313, 473 din Codul de procedură penală se contrazic cu art. 4, 7 și 8 din Constituția, nu are putere juridică

și nu produce efecte juridice, încheiere din 3 decembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana fiind în contradicție cu normele de drept internațional.

8. A susținut că organul de urmărire penală cât și procurorii nu au oferit un răspuns la toate întrebările, formulate, prin ce au încălcat articolul 6§1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale și anume obligația anchetei de a proceda la un examen atent al tuturor capetelor de cerere.

9. Consideră, că organul de urmărire penală, procurorii, instanțele de judecată din Republica Moldova au încălcat flagrant prevederile art. 19, 254, 274, 313, 437 - 551 din Codul de procedură penală al Republicii Moldova.

10. În viziunea reclamantului, în cauză există fapta infracțională și elementele constitutive ale infracțiunii, prevăzute de 307, 327, 329, 339 din Codul penal.

11. Consideră, că o reparație echitabilă a prejudiciului moral, în sensul art. 41 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților omului, cauzat prin infracțiune, ar constitui suma de 50 000 euro. Astfel, a solicitat încasarea în mod solidar de la pârâți a sumei de 50 000 euro cu titlu de prejudiciul moral cauzat prin infracțiune, suma de 20 000 lei cu titlu de cheltuieli judiciare.

12. Reclamantul și-a întemeiat acțiunea în temeiul art. 8 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 14 din Pactul Internațional cu privire la drepturile civile și politice, art. 1, 6, 13, 41 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, art. 1, 4, 7, 8, 20, din Constituția Republicii Moldova, articolele 19, 2006 Cod civil.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

13. Prin hotărârea din 1 noiembrie 2023 a Judecătoriei Bălți, sediul Central, cererea de chemare în judecată înaintată de Nicolae Daniliuc s-a respins ca neîntemeiată (f. d. 92, 98-103).

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

14. La 27 noiembrie 2024, Nicolae Daniliuc a declarat apel nemotivat (f. d. 95-96), împotriva hotărârii din 1 noiembrie 2023 a Judecătoriei Bălți,

sediul Central iar la 4 ianuarie 2024, a declarat apel motivat, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral (f. d. 108-113, vol. I).

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

15. Prin decizia din 14 martie 2024 a Curții de Apel Bălți a fost respins apelul declarat de Nicolae Daniliuc, cu menținerea hotărârii din 1 noiembrie 2023 a Judecătoriei Bălți, sediul Central (f. d. 128, 129-134).

16. Colegiul civil, a reținut că circumstanțele invocate în cererea de chemare în judecată nu se încadrează în condițiile apariției dreptului de reparare a prejudiciului moral și nu implică răspunderea statului, pentru un eventual prejudiciu moral suportat. Or, actul judecătoresc nu poate face obiectul unor acțiuni de răspundere materială și morală, cu excepția cazului în care vinovăția este dovedită printr-o sentință judecătorească.

17. Instanța de apel a menționat, că pretențiile reclamantului/apelant Daniliuc Nicolae nu se încadrează în baza prevederilor art. 2006 Cod civil, deoarece din conținutul normei rezultă, că o condiție pentru dispunerea reparării prejudiciului constituie existența unui delict civil, iar reclamantul nu a demonstrat existența unei fapte ilicite și legătura dintre fapta ilicită și pretinsul prejudiciu cauzat, simplul dezacord cu actul emis de instanța de judecată, nu este suficient pentru a-l considera ilegal sau pentru antrenarea răspunderii statului.

18. Colegiul civil, a reținut că reclamantul, solicită compensarea prejudiciilor morale, invocând dezacordul cu răspunsurile oferite de Procuratura Generală a RM, prin care s-a refuzat în pornirea urmării penale în privința judecătorului judecătoriei Chișinău pe faptele prevăzute de art.307, 327, 327 și 339 din Codul penal, precum și dezacordul cu soluția actului emis de judecătorul de instrucție, care a respins plângerile reclamantului apelant asupra acțiunilor/inacțiunilor procuraturii și ale instanței de recurs. Respectiv, simplul dezacord cu răspunsurile oferite de Procuratura Generală a RM și soluția instanțelor de judecată care au examinat plângerile asupra acțiunilor/inacțiunilor procuraturii în ordinea

art.313 din Codul de procedură penală, nu intră în câmpul de aplicare al Legii nr.1545-XIII din 25 februarie 1998.

19. Colegiul a evidențiat că prin cererea de chemare în judecată Daniliuc Nicolae solicită repararea prejudiciului moral, cauzat prin infracțiune și compensarea cheltuielilor pentru asistență juridică, fiind înaintată către Președintele Republicii Moldova, Procuratura Republicii Moldova, Curtea de Apel Chișinău și Judecătoria Chișinău contrar normelor legale în vigoare. Persoana poate pretinde la repararea prejudiciului material și moral cauzat, doar în cazul în care în privința acestuia a fost aplicată o ilegalitate iar, în speță, reclamantul/apelant Daniliuc Nicolae doar reclamă că cererea sa nu a fost soluționată conform așteptărilor sale, în sensul pornirii cauzelor penale, fapt ce nu poate fi calificat drept temei de plată a despăgubirilor.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

20. La 24 iunie 2024, Nicolae Daniliuc, a declarat recurs împotriva deciziei din 14 martie 2025 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei hotărâri noi privind admiterea integrală a cererii de chemare în judecată (f. d. 137-141).

SOLICITAREA RECURENTULUI

21. În motivarea recursului, recurentul Nicolae Daniliuc a reiterat argumentele din cererea de apel.

TERMENUL DE DECLARARE A RECURSULUI

22. Art. 434 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

(2) Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

23. Completul de judecată conchide că recurentul, s-a conformat prevederilor art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă și a depus în termen recursul, or, copia deciziei motivate a fost expediată la 21 iunie 2024, în adresa părților, fapt ce se confirmă prin extrasul din poștă electronică anexată la materialele

cauzei (f. d. 135), iar cererea de recurs a fost depusă la 24 iunie 2024 (f. d. 137-141).

24. La 10 aprilie 2025, în adresa intimațiilor a fost expediate copiile recursului declarat de Nicolae Daniliuc, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței timp de o lună de la data primirii corespondenței, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexată la materialele dosarului (f. d. 154).

25. Prin referința depusă la 16 aprilie 2021, Judecătoria Chișinău a solicitat declararea inadmisibilității cererii de recurs depuse de Nicolae Daniliuc.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

26. Art. 433 alin. (1) lit. (f) din Codul de procedură civilă

(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat.

27. Art. 432 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă

(1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit.d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

28. Art. 440 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

29. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

30. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul de procedură civilă dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate.

31. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

32. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către Curtea de Bălți și nu relevă că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

33. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 din Codul de procedură civilă.

34. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor factice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci

expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

35. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate instanței de apel și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către instanța de apel, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretenși argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

36. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

37. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

38. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p.141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea *Helmerts c. Suediei* 09 octombrie 1991, § 31, Seria A nr. 212-A).

39. În astfel de circumstanțe, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează de a aprecia recursul declarat de Nicolae Daniliuc, ca fiind inadmisibil.

40. Ținând cont de cele expuse *supra* și în temeiul art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f), 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă.

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Nicolae Daniliuc, împotriva deciziei din 14 martie 2024 a Curții de Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Oxana Parfeni